

ORDENANÇA NÚMERO 14, REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS EN GENERAL

Article 1.

L'establiment, fixació, gestió i cobrament dels preus públics es regeixen pel Capítol VI del Títol I del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989, de 13 d'abril, i en allò que no preveuen els textos anteriors, són d'aplicació les previsions d'aquesta Ordenança.

Article 2. Naturalesa.

1. Tenen consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfan per la prestació de serveis o la pràctica d'activitats administratives de competència municipal quan hi concorrin alguna de les dues circumstàncies següents:

- a) Que els serveis públics o les activitats administratives no siguin de sol·licitud o de recepció obligatòria.
- b) Que els serveis públics o les activitats administratives siguin susceptibles de ser prestades o efectuades pel sector privat perquè no impliquen una intervenció en l'actuació dels particulars o cap altra manifestació d'autoritat, o bé quan no es tracti de serveis dels quals s'hagi declarat la reserva a favor de les entitats locals segons la normativa vigent.

2. No es poden exigir preus públics per a cap dels serveis o activitats següents:

- a) Abastament d'aigua en fonts públiques.
- b) Enllumenat de vies públiques.
- c) Vigilància pública en general.
- d) Protecció Civil.
- e) Neteja de la via pública.
- f) Ensenyament en els nivells d'educació obligatòria.

Article 3. Obligats al pagament.

Està obligat al pagament del preu públic qui es beneficiï dels serveis o activitats pels quals s'hagi de satisfer tal pagament.

Article 4. Naixement de l'obligació

L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat. També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic encara que no hagi estat autoritzat.

Article 5. Pagament.

1. L'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial. Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic o l'activitat administrativa no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retorna a qui ha fet el dipòsit.

2. Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general. Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tracte successiu, el venciment serà l'últim

dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit, si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment neix en el moment de la notificació; en altres casos, en el moment del requeriment del pagament.

Article 6. Gestió dels preus públics.

1. L'administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei, així mateix, fer les comprovacions oportunes. En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

2. L'administració municipal pot suspendre, salvat que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

3. Quan els preus no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

4. Al cap de sis mesos del venciment, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de debit corresponent i la justificació d'haver-se intentat el cobrament o haver-se fet el seu requeriment.

Article 7. Establiment i fixació dels preus públics.

1. L'establiment i la fixació dels preus públics corresponen al ple, sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Comissió de Govern, de conformitat amb l'article 23.2.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril. Per a la fixació dels preus públics corresponents no es requereix cap altre tràmit que l'acord del ple.

2. L'import dels preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats ha de satisfer, com a mínim, el cost del servei prestat o l'activitat practicada.

3. Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que ho aconsellin, l'Ajuntament pot fixar preus públics per sota dels límits previstos en els dos articles anteriors. En aquests casos, cal consignar en els pressupostos municipals les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència resultant, si existia.

4. Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'apartat anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del mateix servei i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei.

5. En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de figurar l'estudi econòmic corresponent.

Disposició final

Aquesta Ordenança fiscal, aprovada pel ple en sessió celebrada a Masdenverge, el 24 d'octubre de 2013 comença a regir el dia 1 de gener de 2014, i continua vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació. En cas de modificació parcial, els articles no modificats, resten vigents.